

Prezident Jim Bruno sa stretol s dobrovoľníkmi a poďakoval im za prácu

niteľné je práve to nasadenie ľudí, ktorí majú úplne iný charakter práce počas všedných dní, a v priebehu štyroch hodín sú schopní robiť zázraky," konštatoval vedúci oddelenia dekoratívnej flóry Botanickej záhrady Košice **Robert Gregorek**. Podobne to vníma aj prednosta stanice Košickej detskej historickej železnice **Igor Holéczy**, ktorý sa spolu s kolegami vždy teší, keď prídu dobrovoľníci a pomôžu s robotou, ktorej je tam vždy neúrekom. „Sme veľmi vďační, že ľudia z USSK sú ochotní prísť a pomôcť nám. Je to v roku najväčšia pomoc, akú dostávame vo forme dobrovoľnickej práce. Už sa vypracovala skupinka ľudí, ktorá sa tu každý rok vracia. Cítim z toho, že tu chodia radi.“ Klub Forresta Gumpa na Užhorodskej ulici vybudovali dve mamičky, ktoré chceli vytvoriť lepšie podmienku pre svoje znevýhodnené deti. Aj ony považujú pomoc hutníkov za neoceniteľnú. „My by sme to nijakým iným spôsobom nezvládli. Väčšinou nám pomáhajú len rodinní príslušníci, U. S. Steel je jediná veľká firma. Teší nás, že sú ešte takí ľudia, ktorí vedia pomôcť bez finančnej odmeny a nerobia to z nejakej prestíže, ale

Dobré počasie, dobrá nálada, dobré výkony a dobrý výsledok. Tak možno charakterizovať 13. ročník Dní dobrovoľníkov, ktorý sa uskutočnil 17. a 18. mája. Zamestnanci firmy a jej dcérskych spoločností sa zapojili do filantropických aktivít na podporu regiónu, pridali sa

dent spoločnosti U. S. Steel Košice **Jim Bruno** nepozval na guláš, ale na obed do šikmej zasadačky. Aj takýmto spôsobom chcel vyjadriť svoje poďakovanie. Z vyše 400 účastníkov mohlo pozvanie prijať 115 kolegyní a kolegov, vrátane seniorov, ktorí každoročne po-

bol prvý dobrovoľnícky deň v Košiciach, užil so si ho, aj malou troškou prispel k aktivitám, ktoré ste všetci vykonávali," povedal v príhovore prezident spoločnosti Jim Bruno. „Odkedy som súčasťou našej korporácie, počúvam od svojich nadriadi-

ny druh cementu až po výborný guláš po zasluženej práci. Ale predovšetkým na nich stojí komunikácia so subjektami, do ktorých smeruje dobrovoľnícka pomoc - presná príprava, rozdelenie pracovísk, odhad potreby náradia, materiálu, ľudskej sily... Poklonu mô-

kú záhradu, **Evke Svrčekovej** za útulok Únie vzájomnej pomoci ľudí a psov a **Lubomíre Šoltésovej**, ktorá sa stará nielen o Hutnícku kvapku krvi a chod prác v botanickej záhrade, ale koordinuje celé dobrovoľnícke podujatie. Práve vďaka precíznej príprave dávajú hut-

13. DNI DOBROVOĽNÍKOV

V priebehu jedného dňa sa dajú robiť zázraky

dených, že prvoradá je bezpečnosť našich zamestnancov, ale rovnako dôležité je aj to, čo robíme pre zamestnancov a pre komunitu, v ktorej podnikáme a žijeme. Za šesť – sedem mesiacov čo som v Košiciach a na Slovensku, som prvýkrát videl, čo všetko sme schopní urobiť, keď sa dáme dokopy. Čo všetko vieme urobiť pre komunitu a pre celé oko-

aby pomohli," dodáva jedna z nich – **Darina Pištejová**. Všetci dobrovoľníci a dobrovoľnícky ocenili špičkovú prípravu celého podujatia. Po trinástich rokoch sa ostrieľaným koordinátorom darí vopred odstrániť všetky možné nástrahy, ktoré by mohli ohroziť hladký priebeh podujatia. Postarajú sa o všetko: od ochranných pomôcok cez poháre na vodu, správ-

žeme zložiť **Slávke Tvrdoňovej**, ktorá komunikuje s Arcidiéceznou charitou i OZ Jeseň života pri príprave zbierok užitočných vecí pre charitné centrá; **Gabriele Dziačovej**, ktorá má na starosti Klub Forresta Gumpa; **Františkovi Gregorovi** za Detskú historickú železničku, **Ivete Falatovej** za Centrum pre deti a rodiny na Hurbanovej ulici, **Marianne Belušovej** za zoologic-

niči pre Košice veľa. Vidno za nimi kus poctivej a zmysluplnej roboty.

k verejnosprospešným prácam a pomohli vlastným časom i prácou viacerým neziskovým organizáciám. Účastníci za všetko dobré dostali aj dobrý guláš, ktorý po práci chutil dvojnásobne. Vo štvrtok 6. júna ich však prezí-

máhajú s usporadúvaním zbierky potrebných vecí. „Chcem sa vám poďakovať za čas, ktorý ste strávili počas Dní dobrovoľníkov a za všetko dobré, čo ste v ten deň urobili. Pre mňa osobne to

Ako každý rok bola symbolickou odmenou pre dobrovoľníkov možnosť získať poukážku na rodinný relaxačný víkendový pobyt v Doškoľovacom stredisku USSK v Medzeve. Šťastena, ktorá pri žrebovaní vyťahovala zo zoznamu mená, ukázala prstom na troch mužov. Možnosť užiť si pekný víkend získali **Martin Hura**, ktorý spoločne so svojim synom pomáhali v Klube Forresta Gumpa, **Martin Šima**, ktorý pracoval v zoologickej záhrade pod dohľadom manželky i dvoch detí a darca krvi **Marek Ujco** (na snímke s prezidentom sprava doľava).

„Mali by sme si pomáhať. Ľudia v tejto dobe väčšinou myslia na peniaze, ale pomôcť druhému je to najmenej. Ani to neboli. Je to také normálne," zaznelo z úst jednej z vyše štyroch stoviek železiarskych dobrovoľníčok a dobrovoľníkov. K tomu ťažko niečo dodať. Snáď len to, že v tradícii chceme pokračovať.

Zuzana BOBRÍKOVÁ
Foto: redakčný archív

lie, pre ľudí, na ktorých nám záleží. Chcem vám za to všetkým poďakovať a verím, že si to zopakujeme o rok." Pracovné výkony, ale aj atmosféru a jednotlivé miesta dobrovoľníckych aktivít zaznamenali študenti Súkromnej strednej umeleckej školy filmovej, ktorí pripravili krátky dokument o podujatí. Čo všetko sa urobilo počas dní dobrovoľníkov si tak môžete pozrieť aj vy na internetovej stránke našej spoločnosti v časti Komunita/Dobrovoľníctvo.

Na všetkých miestach, kde sa pracovalo, ocenili zástupcovia organizácií predovšetkým to, že za jeden deň dokáže skupina nadšencov urobiť odrazu veľký kus roboty. „V exteriéri nám hutníci vypomáhajú už dlho. Pomôžu odštartovať radikálnejšie úpravy, na ktoré si sami netrúfame, ku ktorým sa pre nával iných prác nevieme v tomto rozhodujúcom období sami dostať. Obyčajne je to sprevádzané aj vstupnou materiálnou pomocou, čo si veľmi vážime. Neoce-

Zbierka pre charitné centrá vyniesla šesťdesiatpäť vriec naplnených užitočnými vecami Vďaka všetkým, ktorí prispeli

Do klubu dôchodcov Jeseň života prišla so zbierkou pomôcť aj firemná štipendistka Anička Kótelesová, na snímke spolu s Cilkou Markulíkovou (v strede) a Ankou Rusnákovou.

„Ľudia prichádzajú teraz pomenej. Je piatok, v robote ešte neskončili a ako napovedajú naše skúsenosti, príde čas, keď ich bude viac než dosť. Navyše zbierka trvá dva dni. Uvidíme, ako to dopadne v tomto roku,“ privítala nás v prvý dobrovoľnícky deň v Klube dôchodcov občianskeho združenia Jeseň života partia, ktorá pôsobila skutočne zohrato. Vďaka **Cilke Markulíkovej**, ktorá je už niekoľko rokov doslova

dušou tejto dobrovoľníckej aktivity, ale aj skúsenostiam ďalších bývalých železiarov. Stačilo len chvíľu sa zadávať na našich bývalých kolegov **Michala Fize-ru, Jána Petrušku**, alebo **Anku Rusnákovú** a ich výdatnú posilu, štipendistku košickej oceliarne **Aničku Kótelesovú**, ako sa zvrávajú pri triedení prinosených vecí. Detské, tínedžerské ošate-rie i odevy pre dospelých, obuv, hračky, knihy, posteľná bielizeň, tašky a bato-

hy, školské potreby či trvanlivé potraviny, ba i kuchynské potreby pomaly zapĺňali pripravené vrecia.

„Vždy sme sa sem chystali prísť a niečím prispieť, no vždy nám do toho niečo prišlo. Teraz sme ale tu. Pri-niesli sme hlavne detské veci, po vnú-čati. V novinách sme sa dočítali, čo by sa zišlo... Hádame ešte prinesú úžitok,“ zveril sa počas vybalovania plnej cestovnej tašky zámočník v DZ Údržba Jo-

zef, ktorý v košickej oceliarni zarezáva už dvadsiaty piaty rok. „Nech sa vám darí,“ zažalal, kým sa obrátil na odchod. Taškám plným vsakovakých trvanlivých potravín, ktoré priniesla hutníčka **Edita Ondrejová**, sa iste potešia v Bernátovciach, kde dnes žije vyše dvesto bezdomovcov. Zastihli sme tu aj pani **Bolykyovú** s dcérou. „Zapájame sa každý rok, pomáhať treba,“ nechali sa počuť. Cestu na miesto zbierky na Terase si našiel aj dopravnár **Igor Molnár**, ktorý sa na druhý deň chystal na inú dobrovoľnícku aktivitu – do Čermefa. „Nech nám vyjde počasie, lebo po minulých rokoch nám akosi neprišlo,“ zažalal si. Spolu so svojim známym priniesol zopár vecí v taškách s nádejou, že dostanú druhú šancu. „Škoda, že na sídliskách neexistujú uzavreté kontajnery, kde sa dá zachované šatstvo vložiť. Tak ako je to inde vo svete,“ odznel jeden z podnetných názorov.

Dva dni boli v pohotovosti aj dobrovoľníci z radov zamestnancov a klientov Arcidiecéznej charity v Košiciach, ktorí „operovali“ v Dome pokojnej staroby A. F. Colbriego na Južnej triede. „Vyzbierali sme 25 vriec detských, dámskych i pánskych odevov, posteľnej bielizne, rucksakov a všeličoho iného, kolobežku nevybíjajú,“ informovala na sklonku soboty **Jana Orosová** z charity.

V košických charitných centrách Arcidiecéznej charity, komunitných centrách ETP Slovensko i v občianskom združení Oáza – nádej na lepší život

Zbierku užitočných vecí pre charitné centrá podporilo mnoho železiarov.

v Bernátovciach, sa pomoc hutníkov a Košičanov v podobe množstva vsakovakých užitočných vecí, nesporne zide. „Každú pomoc si vážime a všetkým, ktorí prispeli, ďakujeme!“ odkazuje

Slávka Tvrdoňová z Vonkajších vzťahov, ktorá mala zbierku za spoločnosť U. S. Steel Košice na starosti.

Foto: **Magdaléna FECURKOVÁ, Ján KISUCKÝ**

V Dome pokojnej staroby A. F. Colbriego na Južnej triede mala zbierku pod palcom **Jana Orosová** z Arcidiecéznej charity Košice.

Hutnícku kvapku krvi prišli v nejednom prípade podporiť železiari aj so svojimi blízkymi

Darovali kúsok seba. Nezištné

Ak ste sa ešte nikdy neodhodlali nechať si na „transfúzke“ pusťiť žilou, možno by stačilo raz nakuknúť do čakárne a vidieť ľudí, ktorí darovstvo berú ako niečo samozrejmé... Nesporne by ste zmenili názor. A vyskúšali to. Skalní darcovia krvi, tekutiny, ktorej právom patrí prívlastok najvzácnejšia, tvrdia, že stačí sa na odbernú lôžku posadiť raz

energetického hospodárstva **Gejza Kováč, Marek Ujco a Peter Grič**.

Klobúk dole nad tým, ako hladko a rýchlo si tandem štipendistiek **Michaely Hurnej a Františky Ferenčíkovej** rozdávali tričká, bagety a minerálky a tím primárky hematologicko-transfúziologického oddelenia **Annamarie Bratkovej** poradil s desiatkami darcov.

Kontrolné odbery, vyšetrenia a následné odbery išli plynu, nebolo treba čakať dlho, ani jedno zo štyroch odberných lôžok neostalo dlhšie než pol minúty prázdne...

Ako prvý ho opustil **Karol Rédvai** z divízneho závodu Mechanika. „Krv som bol darovať šiesty raz. Pred časom ju potreboval kolegov chorý syn, tak som išiel. Odvtedy chodím a mienim v tom, samozrejme, pokračovať,“ prezradil. O dva odbery viac mal v knihe darcu zapísané **Rastislav Šomody** z rúrovne. „Na ten prvý ma naviedol švager,“ stihol sa zveriť, kým mu krv stekala do vaku... Mimochodom, viete, ako dlho taký odber trvá? Od hlavnej sestry sme sa dozvedeli, že je to rôzne, výsledný čas ovplyvňuje viacero premenných. Priemer čosi vyše štyroch minút. V piatok sa ale najrýchlejším rekordérom stal **Štefan Vojtko**: „Je to za 3,45 minúty,“ zahlásil s úsmevom opúšťajúc odbernú lôžku. Na to sa už mal čochvíľa posadiť usmievaný **Štefan Spišák** z ÚMD... a hneď krížom oproti jeho dvojča **Pavol**. „Robíme na rovnakom pracovisku vedľa seba, sme kovoobrábaci. Či si nás majster nemýli? Ani nie, brat je o čosi vyšší, v škole to už bolo iné,“ zasmial

sa pri spomienke **Štefan**. Dodal ešte, že na darovstvo krvi sa dali na radu ma-

my. „Nakoniec, je to dobré pre telo aj organizmus, a potom je tu pomoc iným“ mienil sympatický mladý muž, v žilách ktorého prúdi zlatá krv – nula plus. Pre maratónca **Petra Kmeťa** znamenala účasť na Hutníckej kvapke krvi

z „transfúzky“, sa na malinkú chvíľu zamyslel: „Moju krv raz hľadali pre konkrétneho človeka cez sociálnu sieť. Išiel som...“ Hutnícka kvapka sa nesporne vydarila. Nakoniec tak, ako zakaždým. Veď

Peter Tulenko z Nákupu sa po piatkovom odbere krvi pobral na brigádu do centra pre deti a rodiny na Hurbanovej ulici v Košiciach.

Pusťili žilou si nechali aj údržbári z energetického hospodárstva (sprava doľava) **Gejza Kováč, Marek Ujco a Peter Grič**.

a akosi vás to potom už nepuští... Prichádzate znovu a znovu...

V piatok 17. mája sa čakáreň hematologicko-transfúziologického oddelenia šačianskej nemocnice vo Vstupnom areáli USSK rýchlo plnila už od šiestej hodiny rannej. Mnohí z „harcovníkov“ si privstali, a tak tu bolo možné zariet staré známe tváre. Medzi nimi **Ladislava Vaštaga, Igora Lefkaniča, Petra Mojžiša, Miroslava Baltoviča, Jozefa Milaniča, či Martina Tkáča, Róberta Tuschla, Viera Štefanovú, Bibiánu Perátovú**, ktorá prišla so svojou dcérou rovnakého mena i jej spolužiačkou, ale aj ďalších, ktorí sa chystali hneď na druhý deň prísť podporiť dobrovoľnícke dni aj manuálnou prácou. Do košickej zoolgickej záhrady **Marián Lipnický a Ladislav Nemec**, na detskú železnicu do Čermefa **Andrea Mačejová, Michal Tančák a Štefan Vojtko**. A prišli, ako už neraz, aj maratónci - **Erika Billá, Peter Farkaš, Peter Chytil, Peter Tulenko, Marek Chytil, Gabriel Strop**, či celé partie, ako napríklad z údržby

Bratia Spišákovci, dvojčičky Štefan (vľavo) a Pavol, sa na darovstvo krvi dali na radu mamy.

Igor Lefkanič z DZ Mechanika patrí k stálym účastníkom Hutníckej kvapky krvi.

jeho dvadsiate druhé darovanie. „Môj prvý odber? To keď som nastúpil do fabriky... Rozhodli sme sa s kolegom i séfom, že ideme. Odvtedy prichádzam raz, dvakrát do roka. Mám nulku pozitív,“ poznamenal a nad otázkou, či reaguje aj na prípadnú výzvu

čo môže byť humánnejšie ako darovať kúsok seba tým, ktorým zdravie neslúži tak, ako má. alebo je ich život v ohrození? Krv darovalo dovedna sedemdesiatštyri dobrovoľníkov.

Foto: **Arpád KOTELES, Magdaléna FECURKOVÁ**

V Klube Forresta Gumpa hutníci spevnili priestor na dvore, postarali sa o záhradu i okná

Na svojom elektrickom vozíku bol všade. Raz kontroloval chlapov, čo vyberali spod zeme ťažké betónové panely, vzápätí sledoval dievčatá, ako plejú burinu v záhrade pred klubom a odrazu ho bolo vidieť na terase, keď poze-

Záhradníčky v akcii – zľava Gitka Gamráťová, sestry Júlia a Lucia Markové, stážistka Natália Kuzmová a v popredí zdravotníčka Marcela Leňková.

ral na ruky ženám, čo umývali okná. **Dominik Pištej** si dobrovoľnícky deň skrátka užil. Veď sa robilo v „jeho“ Klube Forresta Gumpa na Užhorodskej ulici. „Chodievam rád do klubu. Mám tu kamarátov. Najradšej mám, keď vymýšľame dajaké veci. A mám rád hudbu, ľudovky aj moderné,“ zveruje sa, keď sa pýtam, aké pesničky rád počúva. Z malého rádia na vozíku znie práve ľudovka. Ale Dominik už nemá čas, musí ísť pozrieť, či chlapi na dvore robia poriadne.

Jeho kamarát **Lukáš Ťapajna** pomáha dievčatám vytriahnuť zo záhona trs trávy a skôr ako sa vyberie okopávať kríky pri plote, rozhovoriť sa tiež. „Chodíme von, na prechádzky, na výlety. Je to tu fajň, stále sa niečo deje. O záhradku sa

kračoval, aby neboli odkázaní iba na rodičov. Z vlastnej potreby sme založili toto zariadenie, vlastnými silami sa snažíme zdokonaľovať a skrášľovať ho,“ hovorí Dominikova mama **Darina Pištejová**, ktorá spolu s **Luciou**

stred ozdobnej hriadky. Musí ísť von, lebo na jeho miesto príde levanduľa. Spolu s ňou v záhradke kľacia aj **Júlia** a **Lucia Markové**. Ich ocko **Vasil** pracuje v oblastných dielňach. Školáčka a gymnazistka majú skúsenosť, lebo chodia pomáhať do rodinnej záhradky. Dobrovoľnícky deň si už vyskúšali v ZOO, dnes bojujú s burinou. Rovnako ako stážistka **Natália Kuzmová**, ktorá sa na pracovisku IT ERP venuje reportingu a analýzám. „Vôbec nemám vzťah k záhradke, ale aspoň sa niečo naučím. Napríklad rozoznať burinu od neburiny a nevytriahnuť zo zeme to, čo má ostať,“ smeje sa. Záhradníčkam pomáha pracovníčka stacionára **Git-**

„Všade chodím. Mohla by som doma okná umývať, ale zdá sa mi to také prirodzené, keď môžem pomôcť. Robím vo Veľkej Ide ako vozňová disponentka. Mojim pracovným nástrojom je telefón a počítač. Toto je trochu zmena, relax,“ konštatuje a berie do ruky drôtenú kefu, aby od hrdze očistila mrežu, ktorú bude treba aj natrieť a priveriť k oknu.

Odborárska predáčka **Eva Mihaliková** je málokeďy doma. „Veď preto nemám doma ešte poumývané okná,“ usmeje sa spoza vyglancovaného skla. „Ale zajtra majú syn i dcéra narodeniny, bude grilovačka. K Forrestovcom chodím rada, lebo sú tu príjemní fu-

Príprava je dôležitá – otec a syn Hurovci s Eduardom Pištejom vytyčujú, kadiaľ treba vykopať ryhu na obrubníky. Pomáha im Lukáš Ťapajna.

Posledný panel ide von spod zeme. Žiaľ, poklad sa nenašiel.

stena. Vo dvore vykopať a odniesť okolo dvadsať betónových panelov, zarovnať priestor, položiť obrubníky a upraviť terén okolo športoviska.

„Máme tu priateľov, známych, je to dlhoročný vzťah. Vidím v tom zmysel,“ hovorí **Ján Rybár**. Martin Hura pracuje vedno so synom Rasťom. Ten je druhý rok po vysokej škole v profesii, v ktorej pomáha. „Som lekár, venujem sa rádiológii a rádiodiagnostike. Mám voľné vikendy, tak som prišiel. Mozog si oddýchne a zmenu človek v dnešnej dobe potrebuje. Je to dôležité,“ hovorí. Prídava sa aj odborový predák **Juraj Varga**, ktorý práve dokosil dvor. „Radi pomáhamo tým, čo to potrebujú. A tu sú kolegovia, ktorí sú priamo zviazaní. Keď porovnáme, ako to vyzeralo pred šiestimi rokmi a ako dnes, je to úžasné. Krok za krokom sa dá všetko zlepšovať. Je to neuveriteľné.“

Eduard Pištej je príslušník zboru väzenskej a justičnej stráže v Šaci, keď však manželka **Darinka** potrebuje pomoc, je v klube dievča na všetko. „Za tie roky sa veľa zmenilo. Bez podpory **U. S. Steel**, dobrovoľníkov, výťažku z dvoch percent daní by sa to ne-

Tu sa bude športovať

staráme, okná umývame. S **Dominikom** sme najväčší kamaráti.“

Chlapci sa v klube cítia ako doma. Napokon, vznikol ako miesto, ktoré dve mamy vytvorili pre svoje dve znevýhodnené deti. „Väčšinou k nám chodia klienti po ukončení základnej školskej dochádzky na denný pobyt. Pripravujeme pre nich aktivity, ktoré majú radi: kreslenie, vychádzky, výlety. Chceme, aby ich život ďalej po-

Do rodiny už patrí aj skupina hutníkov. Niektorí sú skutočne rodinne spriaznení, niektorí sa rodinou stali cez vzťahy kolegiálne a priateľské. **Marcela Leňková** prišla s manželom hutníkom **Marekom** priamo z nočnej v detskej fakultnej nemocnici. Pracuje ako sanitárka a s chorými deťmi sa stretáva denne. „Nevadí, že som po nočnej, je to v pohode. Už som tu tretíkrát,“ smeje sa a mocne potiahne za poriadny trs buriny, čo vyrástol opo-

Viera Veresová čarovala s drôtenou kefou, aby stará mreža mohla dostať nový náter.

ka Gamráťová, ktorá dobrovoľnícky deň zažíva prvýkrát. „Som rada, že sa môžem zúčastniť. Mám na starosti kvety, lebo máme veľkú desaťarovú záhradu v Šaci. Vyčistíme tento priestor, vytrháme burinu, zasadíme levanduľu.“

Viera Veresová z divízneho závodu Doprava je na dobrovoľníckom dni už jedenásty raz. Druhýkrát u Forrestovcov.

dia,“ nedá sa vyrušiť pri čistení. Pri vedľajšom okne bojuje s padajúcou žalúziou štípendistka **Lucia Jassová**, študentka Ekonomickej fakulty TUKE. „Teba pomáhať. Som prvý rok štípendistka a ešte som nemala tú možnosť. Povedala som si, že sa do toho pustím naplno.“

Na druhej strane budovy a pomyselného ženského sveta s oknami a kviet-

kami, sa chlapi natáhajú s betónovými panelmi. Dvor už z polovice získal novú tvár vlni. Klienti klubu využívajú spevnenú plochu s gumeným kobercom na športové aktivity. Do prírodnej telocvične však treba ísť cez blato a neutržiavaný trávnik. Mocné ruky hutníkov to v priebehu soboty zmenia. Presne vedľa, čo chcú, lebo tu chodia pravidelne, celá partia: **Alexander Tažik, Pavel Grega, Ján Rybár, Martin Hura** so synom **Rasťom, Juraj Varga, Marek Leňka**...

Väčšinou robia ťažkú prácu, ktorú ženy z klubu nemôžu zvládnuť. Toho roku bolo treba odkopať pás zeme okolo zadnej časti budovy, položiť plastové obrubníky a vysypať priestor štrkom, aby sa pri daždi nešpinila

dalo. Nie je to márne, má to zmysel, deti tu chodia radi, i náš Dominik. Aj keď sú to dospelí, len my ich berieme ako deti.“

Zuzana BOBRIKOVÁ

Foto: autorka a Gabriela DZIAKOVÁ

Pavel Grega začína odkopávať zeminu.

Eva Mihaliková svoje okná doma umyť nestíha, tu si to vynahrádza.

Na Hurbanovej zvelaďovali rozsiahly areál desiatky párov pracovných rúk oceliarov

Neodbila ani ôsma hodina, keď sa na príjazdovej ceste k bývalému detskému domovu, dnes Centru pre deti a rodiny na Hurbanovej ulici v Košiciach, objavili v sobotu 18. mája prví košičskí oceliari, v nejednom prípade aj so svojimi blízkymi. O pár minút sa ďalšia aktivita v rámci dobrovoľníckeho podujatia Hutníci pre Košice 2019 mohla začať. A treba hneď na začiatku povedať, že na vyše päťdesiat párov ochotných a pracovných rúk, medzi ktorými, samozrejme, nechýbali ani „domáci“, čakalo roboty neúrekom. Chvíľu trvalo, kým dobrá duša brigády **Marika Sančiová**, ktorá jej program v dostatočnom predstihu zodpovedne a podrobne naplánovala spolu s koordinátorkou za U. S. Steel Košice **Ivetou Falátovou** z Vonkajších vzťahov, porozdeľovala robotu. A keď sa riaditeľka centra **Silvia Komorová**

Stanislav Žipaj, Thomas J. Kevin a Rudolf Juroš v akcii. Po tom, čo zbvili miestnosť starého dreveného obloženia, pustili sa do skladania trampolíny.

boli ani zamak jednoduché. Aj keď sa tak na prvý pohľad mohlo zdať. Zjavne boli osadené vo veľkej hĺbke... Ani len rozkúvať sa nám ich nepodarilo...

Kvílivý zvuk ďalšej kosačky nás priviedol na príjazdovú cestu k centru. **Peter Tulenko**, ďalší dobrovoľník z takmer dvadsaťčlenného tímu Nákupu, sa tu venoval svojej stálej a obľúbenej aktivite. Živý plot pod jeho rukami menil tvar, nadobúdajúc nové, aj roztomilé kontúry v tvare srdca...

Hneď vedľa sa pri súsoší matky s dieťaťom činila ďalšia partia. Úpravu priestoru okolo sochy pred vstupom do hlavnej budovy si zobraли na starosť **Zdenko Pastyrčák** a jeho manželka **Jana** i **Mária** a **Ján Marcinkovi**, ku ktorým sa pridali neskôr aj ďalší dobrovoľníci. Zadanie bolo jasné. Zbaviť priestor okolo sochy trávy a hrdivých lemujúcich

Krokom zamýšľajúcimi sa nad ďalším postupom pri zriaďovaní nového oddychového miesta v areáli centra. „**Ymerali sme a zarovnali terén, vykolikovali ho, naznačili osadzovanie betónových tvárnic... Ďalej však pokračovať nemôžeme, chýba podkladový štrk. Všetko je ale pripravené,**“ informoval **Dušan Opršal**. A **Jožko**, domáci dobrovoľník, nám len ozrejmil, aké sú plány. „**Miesto má pekný výhľad, chceme tu spraviť posedenie pre deti so stolom, lavičkami a slnečníkom...**“

Úpravám a zveladeniu sa nevyhol ani interiér. Jedna z miestností domu **Lienka** sa mala zmeniť na nepoznanie. Aby sa tak stalo, bolo treba najprv zo stien povytierať staré drevené obloženie i zlikvidovať vytrčajúce podlahové linoleum. „**Bude tu chlapčen-**

túš Bakš a **Jozef Dupály** a pri príprave výzdoby izieb nechávali kreativite voľný priebeh **Valentína Kamenická** a **Nikola Štefániková**, vonku na streche, s nádherným výhľadom na mesto, sa činila vari najväčšia skupina dobrovoľníkov z fabriky spolu so svojou šéfkou, generálnou manažérkou pre nákup **Martinou Kaprálovou**. „**Som rada, že sa toľko mojich kolegov pridalo,**“ konštatovala. „**Nie sme tu prvý raz, vždy poteší, že za nami vidieť robotu, že je areál stále krajší a krajší.**“ Tu hore sa roboty chytili muži aj ženy. A nebolo jej málo. Plechové opláštenie terasy i takmer tristo metrov dlhé kovové tyče, ktoré ho lemujú, už poznával zub času. Priam sa žiadalo zbaviť ich najprv hrdze a potom, aby ožili, opatriť novou farbou. Nákupcom prišiel s náterom na chvíľu pomôcť aj pre-

„Sami by sme robotu, ktorú ste odvedli, nezvládli...“

O vyrovnávanie terénu, kde bude zriadené nové oddychové miesto, sa postaral aj **Dušan Opršal**.

o niekoľko minút porozhliadla po celom areáli, musela byť nadmieru spokojná. Aj bola... „**Sme šťastní, že ste tu opäť,**“ konštatovala pri pohľade na záplavu červených tričiek. „**Vždy tu po vás ostane veľa výsledkov práce, z ktorých potom žijeme mnoho mesiacov. Sami by sme ju nezvládli. Nesmierne si ceníme už aj to, že zopár dní pred brigádou sem prišli vaši dobrovoľníci, aby si obzreli terén, ktorý sa rozhodli pokosiť a zistili, čo im k tomu treba...**“

Rozľahlý areál strediska, ako vyšlo vzápätí najavo, sa rozhodla dať do la-

ty, čo sa týka vysokej trávy, skupinka oceliarov okolo **Petra Farkaša**. „**Zlárnil som kolegov – Petra Biča, Jara Lehotského i Petra Borodáča,**“ dal nám vedieť maratónec **Peter Farkaš**. Viani neostal ani na guláš, ponáhal sa na zmenu do huty a inak tomu asi nebude ani tentoraz. „**Musíme porobiť čo treba, o pol dvanástej sa chystáme s Petrom k Vranovu nad Topľou na pretek. Čaká nás deväťkilometrový Rudlovský šľapák, ktorý organizuje moja dobrá známa. A cestou sa zastavíme v útulku pri Haniske po Eriku Linkeschovú,**“ ozrejmila bežecká par-

ťáčka **Betka Tiszová**, kým sa všetci pobrali za robotou. Kosci oceliari vyzbrojení krovínorezmi na zarastený kopec, z ktorého sa onedlho ozýval prenikavý zvuk kosačiek. **Betka**, spolu s ďalšou známou vytrvalkyňou **Erikou Billou**, ktorá deň predtým nechýbala na Hutníckej kvapke krvi a večer sa chystala na sýchtu, **Vierkou Hvozdíkovou** z dopravy a domácou **Katarínou Mikolajovou** za roh hlavnej budovy, kde na nich čakala poriadna „makačka“. Likvidácia zjavne opotrebovaného dreveného prístrešku, pod ktorý sa už podpísal zub času, rovnako ako vedľajšieho plotu. Spráchnivelé drevo putovalo do obrovitánskeho kontajnera, ktorý zasa z druhej strany plnila starými konármi, ale aj ťažkými kusmi pňov ďalšia partia. Nebola veľmi početná, odhodlanosť tímu, v ktorom prevažovali ženy, sa jednoducho musela rátať. Stačilo sa pozrieť na **Petru Královú**, riaditeľku pre REACH, jej dcéru a kamarátku, ako sa mocujú s neforemným a ťažkým dreveným odpadom, nakladajú ho do fúrika a odvážajú dolu kopcom do kontajnera. Zapotili sa aj kolegovia z Nákupu **Jakub Hrabovecký** a **Miroslav Anton**, ktorí sa zjavne ťažkej roboty nezľakli. „**Ešte nás čakajú tie betónové stĺpiky hen vedľa. Treba sa ich zbaviť,**“ poznamenal ktosi z partie. Nuž poradí si s nimi ne-

Tím koscov v zložení (sprava) **Peter Bič**, **Peter Farkaš**, **Jaroslav Lehotský** a **Peter Borodáč** odvedol kus roboty.

reťazí, ktoré už prestali plniť okrasnú úlohu, nanosiť sem hlinu a vysypať tu okrasné kamenivo, nasadiť zeleň, oživiť sochu bielou farbou a vyčistiť stenu za ňou. Bolo čo robiť, najmä keď čas utekal jedna radosť.

Neďaleko na kopci oproti detskému ihrisku sme zastihli **Dušana Opršala**, ktorý prišiel na brigádu aj s manželkou a dcérou, spolu s **Jožkom**

ská izba... šedo tyrkysová,“ dali nám vedieť domáci. Roboty sa chopili **Thomas J. Kevin**, **Stanislav Žipaj** i **Rudolf Juroš**, ktorí si s ňou celkom rýchlo poradili, aj keď bolo treba privolať kvôli elektrickým rozvodom elektrikára. Po viac než hodine sa už vonku venovali inej aktivite – skladaniu trampolíny...

Kým v hlavnej budove dávali ste-nám dvoch miestností nové šaty **Ma-**

zident košickej huty **Jim Bruno**, ktorý postupne navštívil tri miesta, na ktorých sa činili dobrovoľníci z fabriky.

Keď sme z Hurbanovej odchádzali zmapovať zbierku užitočných vecí pre charitné centrá, všade sa ešte pracovalo. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí prišli.

Magdaléna FECURKOVÁ
Foto: **Ján KISUCKÝ**

Ťažkej roboty sa nezľakli ani riaditeľka pre REACH **Petra Králová** a **Jakub Hrabovecký** z Nákupu.

Generálna manažérka pre nákup **Martina Kaprálová** a prezident USSK **Jim Bruno** sa spolu s početným tímom nákupcov postarali o obnovu plechového opláštenia terasy.

S likvidáciou starého prístrešku sa popasovali **Erika Billá**, **Betka Tiszová** a **Vierka Hvozdíková**.

Hutníci s veľkým srdcom už tradične investovali svoj čas a energiu do detskej železnice

Éšte zopár inštrukcií od koordinátora dobrovoľníckej aktivity Františka Gregora a brigáda sa môže začať.

Už mi to príde ako klíše začínať článok rovnako ako minulý rok, ale musím to zopakovať. Dobrá nálada, ideálne počasie a veľa dobrých ľudí s chuťou pomôcť. Aj takúto podobu mala sobota 18. mája na detskej železnici v Košiciach, kde sa zišla skvelá partia hutníkov.

hneď zrána pred zhromaždením 33 hutníkov a 13 dobrovoľníkov z detskej železnice z úst koordinátora podujatia Františka Gregora. „Myslím si, že títo ľudia si obzvlášť zaslúžia uznanie od spoločnosti, pre ktorú pracujú, pretože oni sú dobrým príkladom ostatným kolegom a úspešnou budúcnosťou našej firmy.

pät pri čistení odvodňovacieho kanála. Partia chlapcov okolo Paľa Petráša nikdy nesklamala a svoju robotu aj napriek jej náročnosti do bodky aj tentokrát spravila. Na konečnej stanici Alpinka bolo treba vybudovať prístupový chodník, vymalovať historický drevený vagon, obnoviť ochranný náter na zábradlí pri trati na nástupišti a natrieť drevený obklad hangára pre dreziny. Do tejto aktivity sa zapojili Jana Hoffmannová a Eva Hunyadiová z úseku generálneho manažéra pre logistické služby. „Do tejto akcie sa zapájame už niekoľko rokov a na detskej železnici sme už po druhýkrát. Robíme na úseku dopravy, preto máme k tejto aktivite blízko. Tešíme sa, že môžeme pracovať na čerstvom vzduchu, veľmi sa nám tu páči. Čas, ktorý tu strávime, určite neľutujeme. Je tu skvelá partia, dobré počasie a spoznáme sa s novými ľuďmi,“ svorne sa navzájom dopĺňajú. Na natieranie a prácu s drevom sa tešil aj Andy Billingham, ktorý sem zavítal už po tretíkrát. „Sme dobrá partia, poznáme sa a železnica sa mi páči. Opro-

Partia chlapcov na ceste na pracovisko na Alpinke, v popredí zľava doprava: Andy Billingham, Róbert Žihlavník, Ján Venglarčík a Marcel Novosad.

Skvelá nálada, ideálne počasie a veľa dobrých ľudí

Do výkopových prác sa pustil Štefan Vojtko.

Hlboko si vážim ľudí, ktorí si nielen plnia bežné pracovné povinnosti, ale vedú urobiť aj niečo navyše a dokážu aj takto reprezentovať našu spoločnosť. Zaznelo

Erika Jacková pri zalievaní práve vysadeného živého plota na stanici Čermel.

Nie je to len o tom, že tu strávia päť hodín pre dobrú vec, ale zároveň budujú imidž našej firmy. Mnohých sme inšpirovali a aj vďaka nášmu príkladu fungujú dobrovoľnícke aktivity aj v iných firmách, čo ma nesmierne teší.“ Éšte rozdať červené tričká, ochranné pracovné pomôcky, bagety, vodu a brigáda sa môže začať. S prípravami dobrovoľníckeho podujatia v jednej z najväčších fabriek na Slovensku sa začína už niekoľko mesiacov dopredu. Za tých 13 rokov, počas ktorých firma organizuje dni dobrovoľníkov, sa vytvorili vynikajúce partie a priateľstvá. Je tu veľa zánietencov či už z radov manažmentu, administratívy alebo výrobných prevádzok. Dobrovoľníci boli rozdelení do troch stanovišť. V Čermeli bolo potrebné dokončiť výsadbu živého plota a spevniť časť svahu pred železničnou stanicou, dokončiť rozvod elektriny na povale staničnej budovy a pripojiť na elektrický a signalizačný rozvod technické miestnosti pri depe. Na trati sa k slovu dostali silní chlapi s „ťažkou technikou“, z prevádzky Opravy ocelární – výroba a renovácia náhradných dielcov ocelární, v podobe krompáčov a lo-

ti minulému roku sa tu toho veľa zmenilo. Dokončila sa stanica v Čermeli, pribudlo detské ihrisko, ktoré sme postavili minulý rok, živý plot rastie. Aj tu na Alpinke sa to mení. Pribudol hangár pre dreziny a replika pôvodnej stanice na Alpinke. Myslím, že chodíť na detskú železnici sa oplatí,“ perfektnou slovenčinou vysvetľuje svoje pohnútky učiteľ angličtiny a prispievateľ do podnikových novín Oceľ východu. Vlastné záujmy išli bokom aj u Igora Molnára, ktorý pomáhal chlapcom na trati pri čistení odvodňovacieho kanála. „Niezeby som nemal čo na práci, ale dnes to opäť vyhrala železnica. Chodím tu už niekoľko rokov, nechcem porušiť tradíciu mestá dobrovoľníctva. Počasie je skvelé, partia dobrá, uvidíme, aký hlboký a dlhý bude rigol, ale myslím, že dnes to bude super,“ dodal s úsmevom

ceprezident pre výrobu, spolu so synom Jakubkom. „Ihrisko sa mi páči. Už som ho bol aj otestovať, vyskúšal som šmykačku i hojdačku,“ prezradil najmladší dobrovoľník. Otec a syn si tento rok vyskúšali svoje sily pri budovaní prístupového chodníka na Alpinke. „Hlavne, že sme vonku. Prišli sme opäť, veľmi sa nám tu páčilo. V našej partii je i Ján Venglarčík a Róbert Žihlavník, ktorí patria rovnako k zánietencom detskej železnice a aj preto sa teším na spoluprácu s nimi,“ prezradil nám šéf výroby. Syna sa podarilo zlanáriť aj manažérovi TSZ Jaroslavovi Takáčovi. „Nemusel som ho vôbec prehovárať, nie je tu prvýkrát, takže vie, čo ho čaká. Dnes sa budeme venovať výkopovým prácam, aby sme mohli uložiť elektrické a signalizačné káble medzi depom a technickými miestnosťami.“ Slová otca potvrdil aj študent Radoslav, ktorý sa

Natieranie zábradlia pri stanici Alpinka išlo od ruky našim kolegyniam Erike Jackovej, Erike Bibenovej a Eve Hunyadiovej s dcérami.

ani predstaviť. Vynechal som len prvý ročník. Na detskej železnici som už po tretíkrát,“ pridáva sa do rozhovoru Šte-

fanovia, že konečne bude za nimi aspoň niečo vidieť. Pokiaľ to okolnosti a zdravie dovolia, dobrovoľníctvu sa nevyhýba ani pracovníka útvaru generálneho manažéra pre dane Erika Jacková. „Sme tu už po štvrtýkrát a poväčšine sme malovali vagóny. Tohto roku budem vysádzať živý plot spolu so Slávkou Talianovou, Erikou Bibenovou a jej manželom, ktorý sa pravidelne zúčastňuje na našich dobrovoľníckych aktivitách.“ „Manžela som vôbec nemusela prehovárať, rád pomôže dobrej veci,“ doplnila Erika Bibenová. Slávka Talianová sem zavítala po prvý raz. „Na železnici vo voľnom čase už veľmi nechodím, ale sledujem ich aktivity a teší ma, že sa im darí. Na brigáde som po prvýkrát, nalákali ma sem kolegovia,“ priznáva dobrovoľnícky nováčik.

Na záver vynikajúci guláš od našich z Medzeva iba umocnil dobrý pocit z vykonanej práce a prisľub, že o rok sa tu opäť stretneme.

ĎAKUJEME. NECH TO PARA TLAČÍ.
Zuzana LEHOTSKÁ,
OZ Detská železnica
Foto: Igor MOLNÁR

Prác na prístupovom chodníku k stanici na Alpinke sa zhostili: Róbert Žihlavník, Andy Billingham, Marcel Novosad so synom a Ján Venglarčík.

Igor Molnár, z divízieho závodu Doprava, ktorému sa podarilo celú brigádu aj fotograficky zdokumentovať. Minuloročné dielo - detské ihrisko - prišiel skontrolovať a opäť pomôcť Marcel Novosad, vi-

ďaka otcovi venuje dobrovoľníctvu už deväť rokov. Spolu s Mišom Tančákom a Štefanom Vojtkom tvoria vždy veselú partiu chlapcov a zohratý tím. „Rok bez dobrovoľníckej brigády si už neviem

fan Vojtko z finančného úseku. „Prídem rád aj na budúci rok, aj keď už len ako dôchodca.“ Kolegovia svorne dodávajú, že oproti sedavej kancelárskej práci je to pre všetkých veľká zmena a s úsmevom

V botanickej záhrade boli hutníci pri založení najkrajšieho svadobného miesta v meste

Marek Staňo (vľavo) so synom Romanom kopali jamy na podpery pre budúcu ružovú záhradu, medzi nimi sa mihol Kosmas Bekiaris.

Predstava romantickvej svadby uprostred ružovej záhrady bola v sobotu 18. mája dokonale. Slnko, mierny v-

jemne zavibruje navrchu, skontrolujeme výšku, takmer dobre, zameriavam, ešte jeden fúrik, chlapci!" Pracovná ča-

ci arboréta Botanickej záhrady Košice Peter Kelbel. Nezabudne nás pozvať do expozícií. „Do konca júna je otvorená výstava tropických motýľov. Pokiaľ je pekné počasie, je to najkrajšia expozícia. Ak sa chystá dážď, je pod mrakom, motýle sa schovávajú pod listy. Fungujú ako barometer, nevedia, že majú ochranu skleníka, reagujú na tlak. Tak prídte, keď je slnečno,“ dodáva.

Okolo miešačky sa krútili doktorandi René Link a František Kromka, kontroloval im štipendista Martin Ondejka, študujúci na ČVUT v Prahe. René prišiel zastúpiť mamu hutníčku. Prírodovedec, molekuly biochemik, sa na lekárskej fakulte venuje experimentálnej medicíne, betónovanie bola pre neho zábava. „Človek tu narába s trochu väčšími objemami, viac sa narobí, ale je to zábava. Keď sa pomýlim, vždy sa to dá

Diana Mašlanová s dcérou Katkou boli v botanickej záhrade už tretikrát.

Miešačka, lopata, štetec a rýľ – ideálna psychohygiéna

nok, vôňa kvetov, švitorenie vtákov... A do toho bucht krompáčov, hluk miešačky a pokrky žien i mužov nad sýtozeleným trávnikom. Na skutočnú svadbu si ešte treba počkať. V predstavách vedúceho oddelenia dekoratívnej flóry Botanickej záhrady Košice Roberta Gregoreka je ale všetko presne premyslené. Do troch rokov sa centrálna exteriérová expozíčná plocha zmení na ružovú záhradu, ktorú budú mŕčov využívať nielen snúbenci, ale všetci návštevníci. V sobotu v oblúku trávniku vykopali dvanaásť jam, hlbokých jeden meter. Do jam budú vsadené oporné konštrukcie, ktoré zafixuje betón. Keď vytvrdne, na rad príde hlina a ružová kráska. „V parenisku už máme zakorených 22 popínaveých ruží z Anglicka. Ich cieľová výška je sedem a pol metra. V botanickej záhrade budú o pár rokov najkrajšie svadobné obrady v meste,“ vyhlásil jednoznane Robert Gregorek. Vie, čo hovorí, veď je špičkový odborník na dekoratívnu flóru, ale aj zvärač. Konštrukcie pre popínave ruže sú jeho dielom. „Bude to nádherné, každý jeden úväzok môžete vložiť do štrbín, narovnávať výhony ako podľa pravítka,“ usmeje sa a kontroluje, či je výstuž uložená vodorovne, či sedia vzdialenosti medzi jednotlivými stĺpmi. Všetko musí byť dokonalé už v zárodku. „Teraz nepohnúť, len

ta, v ktorej sa strieda Lucia Petrovičová s Mariánom Vranayom a Kosmas Bekiaris s Marekom Staňom i jeho synom Romanom, funguje ako hodinky. Len občas musí čakať na ďalšiu dávku betónu. Miešačka pri plote vo vstupnej časti botanickej záhrady ide naplno, ale miestami nestíha. Odber je veľký. Marek Staňo z DZ Doprava si na chvíľku vydýchne. Jeho syn Roman, náš štipendista, len ráno docestoval z Prahy. „Študujem fyzikálnu chémiu na Karlovej univerzite. Prišiel som kvôli dobrovoľníckemu dňu. Vážne. Ja som tu tretikrát, otec asi štvrtý,“ hovorí. „Keď si vyberáme miesto, tak tu, v botanickej. Vidno, čo tu urobíme.“

Ďalšie a ďalšie fúriky betónu hlcenová plocha stojiska kontajnerov na separovaný zber odpadu pri plote na Mánesovej ulici. Chlapi tu najprv museli vyrovnáť terén, odstrániť zopár hlbokých koreňov. „Dva dni vopred som robil šalung, aby sa teraz mohla robiť betón. Príprava je najdôležitejšia a trvá dlhšie ako samotný finiš. Potrebuje všetko vymerať, vtyčičiť, dať do vodováhy, narezať dosky, pridať stojky, nad ktorými bude strieška,“ vysvetľuje bradatý Peter Grega, ktorý pracuje na oddelení arboréta nielen ako záhradník, ale majster všetkých remesiel. Krok s ním drží pri betónovaní aj vedú-

Prezident Jim Bruno si našiel čas aj na krátku prehliadku skleníkov v spoločnosti rektora UPJŠ Pavla Sováka.

napraviť. V mojej robote môžem celé vzorky vyhodiť a robiť nanovo. Rád by som ostal vo výskume, ale som iba druhák, tak sa uvidí. Dnes som na slniečku, miešam betón, absolútne som zabudol na robotu,“ užíva si René Link. František Kromka prišiel s mamou Zinou, ktorá je výskumníčka petrologička, najviac sa pohybuje okolo koksovne. Aj on sa na Technickej univerzite venoval materiálom, teraz je doktorand v Slovenskej akadémii vied. „Určite by som mal záujem aj o výskum v železiarňach, ak by sa takáto možnosť

objavila. S mamkou sme už tretí rok po sebe na dňoch dobrovoľníkov. Máme dobrý pocit, že robíme niečo konkrétne. Kašlime na doktorandské štúdium, len z toho bolí hlava! Tu vidno robotu hneď,“ uzavrie František s návrhom pre priateľa Reného.

Alexander Zemančík z úseku finančnej viceprezidentky analyzuje a usmerňuje predaj. Pri miešačke je výsledok práce hmatateľný hneď. „Mám to rád, chystal som sa, zapojil aj syna, lebo si myslím, že je dobré, keď sa aj mladí príučí, čo je to fyzická prá-

ca. Aj to v nich niečo pestuje, ostane v nich vzťah ku komunite. Naučia sa nielen brať, ale aj dávať. A pochopia, že sa netreba hanbiť za to, že som bol niekde zadarmo brigádovať,“ konštatuje pri pohľade na syna Daniela, ktorý s kamarátom Matúšom Maršalom plní pieskom ďalšiu miešačku.

Ženy sa zatiaľ pustili do buriny i maľovania lavičiek a altánkov. V rozsiahlom areáli mali čo robiť. Diana Mašlanová z predaja s dcérou Katkou prišla už tretikrát. V areáli je aj syn Martin a priateľ Michal Danilo, takisto železiar. „Minulý rok sme trochu zmokli, ale dnes je vynikajúco. Čítame sa tu dobre a keď navyše pomôžeme, je to fajn pocit,“ hovorí. A či dcéra musí ísť povinne? „Poviem, že musí ísť a ona neodvráva.“ Maturantka Katka by si to mohla dovoliť, blížil sa jej akademický týždeň, no rada si prišla vyvetrať hlavu. „Nechce sa mi učiť,“ priznala sa.

Mária Slaninková z kontrolingu spolu s Aurorou Jajkovou a jej dcérou Kikou vypliel celý záhon v centrálnej časti. Ešte predtým pri vstupe, pri soche Doroty, patrónky záhradníkov, natierali lavičky a chystali sa urobiť aj druhý náter. „Sedíme v kancelárii celé dni, môžeme teraz aj postáť,“ konštatovala pri káveovej prestávke pani Slaninková. Všetky lavič-

ky boli totiž „hore nohami“, pracovali na nich ďalšie šikovné ruky hutníčok. Eva Martinská z predaja prišla so synom Jurajom, silný tím právničiek tvorili Marianne Slivková, Margita Szökeová, Mária Fedorčáková, Lucia Hluchánová, Ivana Lešková, Eva Durzúová a Silvia Šulcová. „Musím už jednu sobotu prísť a všetko si tu popozerať. Ešte som nevidela botanickej záhradu ako návštevník, stále len odrobím a utekám domov. Na brigádu prídem s radosťou opäť, pokojne aj každý mesiac, bylinková záhradka na balkóne mi nestačí,“ dodala pani Slaninková a prikyvuje jej budúca fyzioterapeutka Kika Jajková, ktorá študuje v Prahe, čo pre jej mamu Auroru znamená pravidelný cieľ výletov. Cez dobrovoľnícky deň ale musí byť v Košiciach. Inak to nejde. Podobne to vníma Judita Andaházová z oceliarne s dcérou Danielou, našou štipendistkou. „Dnes je to ideálne. Pleli sme úplne vzađu, v škôlke. Dobrá psychohygiéna je to, vidno po človeku robotu. Študujem na Prešovskej univerzite vzdelávanie dospelých a aj toto tu je o narábaní s dospelými, o ich motivovaní,“ uzatvára Daniela.

Zuzana BOBRÍKOVÁ
Foto: autorka,
Arpád KÓTELES,
Martina PLUCHTOVÁ,
Lubomíra ŠOLTÉSOVÁ

Kolegyne, ktoré dostali za úlohu vyplieť záhony v škôlke, ste medzi pučiacimi stromčekmi a krikmi našli len vďaka červeným tričkám.

Kašlime na doktorandské štúdium, tu vidno robotu hneď, skonštatovali synovia hutníčok René Link a František Kromka.

Generálna právna zástupkyňa Marianne Slivková (vpravo) a jej kolegyne právničky rovnako dobre ako s paraframi, narábajú aj so štetkami.

Keď sa chce, dá sa urobiť veľa

Marta Oravcová sa na tento deň tešila celý rok. Pomáhali s ňou už tradične dcéra Slávka a vnučka Natália.

tu Happy Bears Day, ktorý upozorňuje na problematiku klesajúceho výskytu medvedov.

Odhodlaní pomáhať a s dobrou náladou prišli košíckí oceliari ráno do areálu, kde ich na úvod privítal riaditeľ ZOO Košice **Erich Kočner**: „Som vďačný, že ste opäť prišli v hojnom počte. Zvlášť oceňujem, koľko tu dnes máme detí. Už teraz vidím, že naša spolupráca sa dneškom opäť prehĺbi.“ Oceliarov svojou aktivitou podporilo aj desať dobrovoľníkov – zamestnancov košíckej zoológickej záhrady.

Prvou úlohou bolo natieranie stĺpov oplotenia výbehu pre medvede. Prácu na tomto úseku si rozdelilo neznámejšie pohlavie. Medzi prvými sa do práce pustila

mamke **Slávke** a babke **Marte**. „Sme tu piaty rok. Maľovanie plotu nás baví, keďže aj doma často vykonávame tieto činnosti. Je to príjemné naberanie praxe,“ prezradila nám Slávka. Účastníčka tretej generácie, babka Marta sa teší, ako s vnúčatami počas prázdnin navštívi našu ZOO a pochváli sa, kde všade pomohla skrásliť prostredie: „Celá rodina prideme a obzeráme sa, koľko práce sme urobili.“

Druhé stanovište si zobrali na starosť muži. Ich úlohou bola úprava porastov priamo vo výbehu medvedov. Zberu zeleného odpadu do kontajnerov sa zúčastnil aj študent **Martin Múdry**: „Tento rok som na celoročnej praxi na oddelení logistických

Marek Revák sa zúčastnil prvýkrát. Prišiel s manželkou a tromi deťmi.

Kus roboty urobili dobrovoľníci aj v košíckej ZOO

Po sérii chladných a daždivých dní sa konečne v sobotu 18. mája usmialo slnko. A sviatilo aj na štyridsiatich dobrovoľníkov v Zoológickej záhrade v Košiciach – Kavečanoch. Areálu najväčšej

každý rok. Bez jedinej prestávky. Za tých trinásť rokov hutníci revitalizovali ihriská, oplotenia, maštale, či krmidlá. A v tomto roku sa dočkali aj medvede - Žabo a Cindy. Šikovné ruky našich

Katarína Dittelová a celý čas neskrývala radosť z priaznivého počasia: „Po minulé roky bolo aj daždivo, aj veterno, ale dnes je krásne. Nepamätám si, keď tak bolo.“ Katarína pomáhala v ZOO už ôsmy rok, čím sa zaradila medzi tých najvernejších. Aj tento ročník si so sebou zobrala posily: „Mám tu kamarátku **Gabiku**, ktorá je tu už šiestykrát. Tentoraz zobrala aj svoje deti.“

Pravidelným dobrovoľníkom a už tretí rok v ZOO je aj **Miloslav Drenčák**, ktorého sprevádzali dcéry **Lucka** a **Dáška** – štipendistky USSK. Lucka je prváčka na vysokej škole a podujatia sa zúčastnila po prvýkrát. „Už v decembri som bola súčasťou programu vo vianočnom charitatívnom stánku U. S. Steel Košice, čím som sa priblížila k daniu v spoločnosti. Preto som, keď prišla príležitosť dobrovoľníckych dní, neváhala.“ Jej staršia sestra **Dáška** je účastníčkou už druhý rok: „Minulý rok sa mi veľmi páčilo, tak som sa rozhodla prísť aj tento. Sestru som presvedčať nemusela.“

Medzi mladých začiatníkov sa zaradila aj **Natália Nahajová**, ktorá vymenila čas s animátorkami za pomoc

Kolegovia z oddelenia IT pri budovaní stanového tábora. Materiály na výstavbu darovala spoločnosť U. S. Steel Košice.

Štipendista **Martin Múdry** (vpravo) len pred pár dňami úspešne zvládol štátné bakalárskeho štúdia.

ZOO na Slovensku, rozkladajúce sa na ploche 288 hektárov, kde sa starajú o viac ako 240 druhov zvierat, sme pomáhali v rámci dobrovoľníckych dní

dobrovoľníkov sa postarali o úpravu ich výbehu. Nepomáhali sme im náhodne. Práve v týchto dňoch je košícká ZOO zapojená do medzinárodného projekt

služieb. Spoločnosť **U. S. Steel Košice** mi dala možnosť byť jej súčasťou po celý rok a navyše som získal aj štipendium. Preto som sa rozhodol ponúknuť moju pomoc ako poďakovanie za všetko, čo pre mňa ľudia v tomto závode robia.“

Na poslednej etape, pri reštaurácii, pomáhala partia štyroch kolegov stavať stanový tábor. Ten do košíckej ZOO darovala spoločnosť U. S. Steel Košice. „Do oceliarní som nastúpil pracovať len tento rok. Kolegovia z oddelenia mi povedali o tejto akcii. Zobral som to ako výbornú príležitosť pre moje tri deti, ktoré tu majú postarané o program s animátorkami. Takisto chcem aj ja s manželkou prispieť dobrou vecou,“ prezradil nováčik **Marek Revák** z oddelenia IT. Jeho najstaršej dcéry **Radke** sa v ZOO veľmi páčilo: „Najviac zo všetkých zvieratiek ma zaujali zebry. Aj animátorky sú na nás veľmi dobré.“

Marekov kolega **Ladislav Nemeč** pricestoval z najväčšej diaľky, a to až zo Spiša. Do ZOO prišiel pomáhať s manželkou a tromi dcérami po druhýkrát. „Dcéram sa pred rokom s animátorkami veľmi páčilo, tak sme prišli aj tentoraz.“

Malým ratoľestiam robili program dve animátorky z Detskej organizácie Frigo. Tie si nachystali program vo forme hier, poznávacích prednášok a vedomostných súťaží. „Deti sú veľmi poslušné, zaujímajú ich hlavne zvieratká, ale zapájajú sa aj do hier,“ prezradila animátorka **Dominika**.

Atmosféra bola na všetkých stanovištiach vynikajúca. Na záver, po dob-

re odvedenej práci, si všetci pochutnali na guláši. Práve pri ňom sa diskutovalo a trochu aj kamarátsky súťažilo, kto urobil najviac práce. Všetci sa však zhodli, že tento ročník Hutníkov pre Košice sa vydaril nielen počasím, ale aj výborným kolektívom a spoločnou chuťou pomôcť.

Dana PANCÁKOVÁ
Foto: autorka, **Róbert PARNICA**

Do brigády sa zapojilo štyridsať dobrovoľníkov – zamestnancov U. S. Steel Košice a ZOO Košice so svojimi rodinami.

Ťažšej roboty s krompáčom sa chytili najmä muži.

Dobrovolníci z košickej oceliarne si vysúkali rukávy aj v útulku pre zvieratá

S rozvozom štrku si chlapi hravo poradili.

Ideálne slnečné počasie, ktoré naznačovalo prichádzajúce leto, potešilo azda každého dobrovoľníka a milovníka

chádzajú tu rodiny s deťmi, hlavne cez vikendy, keď je pekne a trávia tu niekedy aj pol dňa.

základy nového oplatenia. Práce bolo naozaj dosť, a preto sa do nej všetci s vervou pustili, neodradilo ich ani čoraz teplejšie počasie. Chlapi sa pustili do betónovania a osádzania tyčí na oplatenie, ktoré zabezpečí väčší výbeh pre psíkov. Dobrovoľník **Jano Šimko** spolu s ostatnými mužskými posilami sa podujal vytvoriť nové prístrešky z drevených hranolov, ktoré budú slúžiť na ochranu psov nielen pred horúcim slnkom. Zástupkyne nežnejšieho pohlavia sa chopili plechoviek s farbou a štetcami. **Máriu Ferčákovú** pri otvorení novej plechovky ochranného náteru v oddychovej zóne vyrušili dvaja útlkáči, ktorí neváhali a využili príležitosť získať si priazeň vždy usmiatej dobrovoľníčky, ktorá im pozornosť opätovala pohľadkaním. Na ceste za osviežením a krátkou prestávkou medzi natieraním altánku sme stretli pravidelnú dob-

rou súčasťou života človeka a treba si uvedomiť, že aj zvieratá potrebujú pomoc. V rekreačnej zóne so štetcom v ruke pri natieraní dreveného stola sme zastihli **Alexandru Čarnickú** spolu s jej kamarátkou: „Som tu druhýkrát spolu so synom. Dobrovoľníctvu sa venujeme aj vo voľnom čase, keďže bývame pri lesoparku. Chodíme ho čistiť a aj syn dobrovoľne musí,“ dodala s úsmevom. „Máme doma psa a do útulku chodíme pravidelne.“

Zvuk kosačky a píly dopĺňal štetkot psov, ktorí sa zvedavo dívali na množstvo ľudí vo výrazných červených tričkách. Šéfka útulku **Romana Šerfelová** poznamenala, že iba predchádzajúci deň im do útulku pribudlo sedem ďalších psíkov, ktorí čakajú na milujúcu a starostlivú rodinu. Práca išla všetkým od ruky, takisto aj **Alene Šimkovej**, ktorej verným spoločníkom sa na-

Do výroby nových lavičiek do oddychovej zóny sa pustili viacerí, medzi nimi aj viceprezident **Miroslav Kiralvarga** (vpravo) a **Tomáš Kollár** (uprostred).

že je dobré počasie a urobí sa veľa. Snažím sa zapájať aj do iných akcií, napríklad aj keď organizuje nejakú

brigádu hodnotili iba v superlatívoch, skládali pomyselný klobúk nad šikovnosťou dobrovoľníkov a nestačili sa ču-

So psom nemôže byť život pod psa

psov v rámci 13. ročníka dobrovoľníckych dní Hutníci pre Košice. Hovorí sa, že pes je jediný bytosť na svete, ktorá nás miluje viac, ako samého seba. Útulok Únie vzájomnej pomoci ľudí a psov pri Haniske už po jedenásty raz privítal práचेchtivých účastníkov s odhodlaním priložiť ruky k dielu a prispieť tak k lepšiemu životu psíkov bez domova. Útulok vo svojich začiatkoch poskytoval útočisko pre tridsať štvornohých kamarátov, dnes je tento počet na úrovni necelých dvesto útlkáčov.

Než sa robota začala, dobrovoľníkov privítali koordinátorka brigády **Eva Svrčeková**, šéfka útulku **Romana Šerfelová**, úvodné slová pridal aj viceprezident pre vonkajšie vzťahy, riadenie a rozvoj podnikania **Miroslav Kiralvarga**. Šéfka útulku **Romana Šerfelová** dlhoročnú pomoc spoločnosti U. S. Steel Košice oceňuje: „Vďaka dňom dobrovoľníkov je tu toho urobeného oveľa viac, než by sme to dokázali iba my. Priemerne 30 až 40 ľudí dokáže za päť hodín urobiť kopy roboty. Vďaka tejto pomoci máme karanténu pre šteňatá, vyrástol nám druhý areál pre dobrovoľníkov, ktorí nám chodia po-

Plán prác bol jasný a jednotlivé úlohy sa začali ihneď rozdeľovať. Bolo potrebné vybudovať tri drevené prístre-

rovovníčku **Zitu Hromotovú**, ktorá skonštatovala: „Ja chodím sem do útulku pomáhať už od samého začiatku, do-

miesto štvornohého miláčika, ktorého má doma, stala pri natieraní kari sietí plechovka so zelenou farbou. Na otáz-

Veľa rúk veľa spraví...

Psíkom sa zrejme fotenie celkom páčilo.

brigádu mestská časť. V lese, pri ktorom bývam, zvykneme spolu s ostatnými psičkármi zbierať odpadky.“ Na pitný i stravovací režim dohliadala koordinátorka brigády **Eva Svrčeková** spolu s vedúcou Únie vzájomnej pomoci ľudí a psov **Romanou Šerfelovou**, z ktorých sa vďaka dobrovoľníctvu v útulku stali priateľky i v súkromnom živote. Obidve

doväť, ako sa práce na všetkých stanovištiach stihli dokončiť. Na záver poctivo vykonanej roboty čakal na všetkých chutný medzevský guláš, ktorý si bezpochyby zaslúžili všetci skvelí ľudia s veľkým srdcom.

Jana HAJDUČEKOVÁ
Foto: **Arpád KÓTELES,**
Róbert PARNICA

Mária Kiralvargová i **Barbara Kollárová** sa postarali aj o nátery kari sietí.

máhať napríklad s venčením. Ľudia sa z toho tešia, lebo, skutočne, pri-

ky, osadiť nové drevené stoly a lavice, natrieť altánky, pokosiť a vybudovať

ma sme mali dlhé roky psov a vždy využijem príležitosť prísť pomôcť v rámci dobrovoľníckych dní.“

Pred hlavnou budovou útulku snáď každému vyčaroval úsmev na tvári osemnásťročný psi deduško **Kiči**, ktorý bol po celý čas verným spoločníkom dobrovoľníkov a doslova si svojim pohľadom pýtal pohľadkanie. Svojou pomocou pri osádzaní nových lavíc a stola v oddychovej zóne prispel aj **Miroslav Kiralvarga**, ktorý vníma dobrovoľníctvo ako dôležitú súčasť života: „Dobrovoľníctvo je súčasťou všetkých členov našej rodiny. Chodievame tu do útulku niekoľko rokov, už je to určite viac ako päť prstov na ruke, možno menej ako desať, ale blížime sa k desiatke. Myslí si, že pomáhať ľuďom je prirodze-

ku, prečo práve útulok, nezaváhala ani na sekundu: „Útulok preto, lebo som milovníčkou psov.“ Pokračovala s malou výzvou pre ostatných: „Mám doma fenku, ktorú sme si adoptovali z útulku prostredníctvom tejto organizácie. V rámci možnosti sa snažím pomáhať materiálne, aj finančne, ako mi to situácia dovolí. Stále niečo nakúpim, prinesiem alebo mám nastavený trvalý príkaz v banke. A to by mohol každý, hoci by prispel jedným eurom. Myslí si, že to by nikoho nezabilo a veľmi by to pomohlo. Hovorím to aj svojim známym, ak majú nejaké veci navyše, napríklad matrace, posteľné obliečky, aby ich priniesli.“ S vydatou brigádou bola spokojná a do dobrovoľníctva sa zapája pravidelne: „Myslím si,

Ešte zopár fáhov štetcom a bude to hotové.